

Č.j. ABS 436/2014 R
Sp. zn. ABS – S 223/2014 R

V Praze dne 22. ledna 2014

Počet listů: 3

Vážený pan

ROZHODNUTÍ

Archiv bezpečnostních složek (dále jen „Archiv“) obdržel dne 10. ledna 2014 žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) od žadatele pana [dále jen „žadatel“]), jejímž předmětem byla výše uvedená v seznamu vedoucích zaměstnanců Archivu od 1. května 2013, a to dle schématu: a) jméno a příjmení, b) název vedoucí funkce, c) výše odměny. Žádost byla zaevidována pod č.j. ABS 223/2014 R. Archiv v této věci jako orgán prvního stupně místně a věcně příslušný rozhodl v souladu s ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., takto:

Žádost o poskytnutí informací se odmítá.

Odůvodnění:

Archiv dne 10. ledna 2014 obdržel výše uvedenou žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. Archiv se zabýval žádostí žadatele jak po obsahové, tak i po formální stránce. Archiv se především zabýval otázkou, zda je možné poskytnout žadateli konkrétní výši odměn vedoucích zaměstnanců a došel k právnímu názoru, že za stávající platné právní úpravy to možné není z následujících důvodů.

Dle ust. § 8a zákona č. 106/1999 Sb., „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“ Cit. ustanovení odkazuje poznámkou na občanský zákoník před novelou (ochrana osobnosti) nebo také na zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, z něhož plyne, že „Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů“.

Při aplikaci zákona č. 106/1999 Sb., tedy Archiv musí zpracovávat osobní údaje tak, aby tím „nebylo dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů“.

Archiv tvrdí, že poskytnutí jména a příjmení osob, jak je požaduje žadatel, by znamenalo nepřiměřený zásah do soukromí těchto zaměstnanců.

Právo na soukromí je bezesporu fundamentálním, základním právem, přičemž právo na informace, jak vyplývá z právní teorie, je právem politickým, novějším a tzv. právem třetí generace. Archiv přihlédl také ke skutečnosti, že vedoucí zaměstnanci Archivu nejsou veřejně známé osoby, politici, jejichž sféra soukromí je dle mezinárodní judikatury ve srovnání s běžným zaměstnancem více přístupná a poskytnutí jmen vedoucích zaměstnanců spolu s výší odměn by dle právního názoru Archivu nenaplnil zamýšlený cíl, tj. kontrolu nad vynakládáním veřejných prostředků.

Na základě výše uvedeného Archiv poskytne informaci v omezeném rozsahu, a to ve formě **celkové částky vyplacené na odměnách vedoucím zaměstnancům, tedy 56.300,- Kč**, která byla rozdělena mezi osm vedoucích zaměstnanců.

Jestliže by snad žadatel ať již v rámci právní analýzy obdrženého rozhodnutí Archivu nebo snad i v potenciálním odvolání namítal rozpor mezi tímto rozhodnutím a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2011, č.j. 5 As 57/2010-79, Archiv tvrdí, že cit. soud aplikoval platné právo zcela nesprávně, a to nejen s přihlédnutím k jednotlivým interpretačním pravidlům, ale také z důvodu zcela povrchního odůvodnění a nepřihlédnutím k mezinárodním závazkům.

Chybné premisy soudu naráží dle právního názoru Archivu nejen na normy evropského práva, tedy Směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, ale také na mezinárodní závazky, jimiž je Česká republika vázána. Dle mezinárodní judikatury, aby se jednalo o zásah do soukromí, není ani důležité, zda sdělené informace představují citlivé údaje či nikoliv nebo zda dotčené subjekty utrpěly případné nepříznivé následky z důvodu tohoto zásahu. Postačí, aby údaje týkající se příjmu zaměstnance byly sděleny třetí osobě (viz. např. Amman vs. Švýcarsko ze dne 16. února 2000, Sbírka rozsudků a rozhodnutí 2000-II).

Lze tedy uzavřít, že poskytnutím požadovaných informací žadateli by Archiv nepřiměřeným způsobem zasáhl do soukromí svých zaměstnanců.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů od doručení, a to nadřízenému orgánu prostřednictvím orgánu, který toto rozhodnutí vydal.

Mgr. Světlana Ptáčnicková
ředitelka Archivu bezpečnostních složek